

XI. Den svadební

Smyčce

Adam Michna z Otradovic
Loutna česká (1653)

Canto

Za - čně - te, pan - ny, spí - va - ti,

Housle 1

Housle 2

Housle 3

Basso

7 5 5 #6

na - táh - ně - te hlás - ky. Slu - ší se ted' ra - do - va -

7 #6 # 6

ti, den jest bož - ské lás - ky.

4 #3

2. Černá barva, žádný smutek
ted' se nespátřuje.
Žádný k pláči nutí skůtek,
veselost panuje.
Jest liberaj zde čistotná,
jest bravada panen ctnostná,
favory jsou nevinnosti,
jsou nevinní všickni hosti.

3. Jako křišťál se bělíme,
jsme i korálový.
Aniž se v věku dělíme,
rovní Ženichovi.
Spolu sedíme pokojně,
o žádný nevíme vojně.
Jako slunce se stkvějeme,
stále se libě smějeme.

4. Žádná zde není vrtkavost,
hlava v ní nebolí,
neobtěžuje váhavost,
není zde oudolí,
v kterém bys plakal bolestně
a vzdychal, vzýval srdečně.
Po Sion horách skákáme,
vší rozkoší oplejváme.

Ce - ci - li - a var - ha - ni - ce, hrej, spoj so-

bě pa - nen ví - ce. An - dě - lé mě - chy

zdví - ha - jí, též k tvým var - ha - nům spí - va - jí.

5. Srovnávají se hlasové
při zdejší muzice.
Diškantové a basové,
trippy jsou v písničky.
Tuť ti všickni prospíváme,
pauzy žádný zde nemáme.
Loutny v rukou nemlčejí,
housle, trouby, bubny znějí.

6. Andělé jsou truksasové,
nosí k stolu jídla.
Jsou tolikéž muntšenkové,
slouží jejich křídla,
aby větríček nescházel,
aby Zephyrus vycházel
po světa, těla broukání
a pekla větrův foukání.

7. Kateřino, ta odplata
jest po tvém trápení.
Ta jest radosti jistota
po tvém zarmoucení.
Tak se ti, Barboro, platí,
nic se zde více nehatí.
Co jest připověděl, dává
Kristus a vás, panny, vdává.